To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA (EU) št. 510/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2011

o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 145, 31.5.2011, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 205/2012 z dne 6. januarja 2012	L 72	2	10.3.2012
►M2	Uredba (EU) št. 253/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014	L 84	38	20.3.2014
►M3	Delegirana uredba Komisije (EU) št. 404/2014 z dne 17. februarja 2014	L 121	1	24.4.2014
►M4	Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/748 z dne 14. decembra 2016	L 113	9	29.4.2017

▼B

UREDBA (EU) št. 510/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. maja 2011

o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO_2 iz lahkih tovornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

Člen 1

Vsebina in cilji

1. Ta uredba določa zahteve za vrednosti emisij CO_2 za nova lahka gospodarska vozila. Ta uredba ob upoštevanju napredka v tehnologiji motorjev vozil ter inovativnih tehnologij določa povprečne emisije CO_2 za nova lahka gospodarska vozila na 175 g CO_2/km, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in njenimi izvedbenimi ukrepi.

▼M2

2. Ta uredba od leta 2020 za nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji, določa cilj 147 g CO_2/km za povprečne emisije CO_2, izmerjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in njenimi izvedbenimi ukrepi, ter inovativnimi tehnologijami.

▼B

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za motorna vozila kategorije N_1, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozila kategorije N_1, za katera se uporablja homologacija v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 („lahka gospodarska vozila“), ki so prvič registrirana v Uniji in zunaj nje niso bila predhodno registrirana („nova lahka gospodarska vozila“).

2. Pri tem se ne upošteva predhodna registracija zunaj Unije, opravljena manj kot tri mesece pred registracijo v Uniji.

3. Ta uredba se ne uporablja za vozila za posebne namene, kakor so opredeljena v točki 5 dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES.

▼M2

4. Člen 4, člen 8(4)(b) in (c), člen 9 in člen 10(1)(a) in (c) se ne uporabljajo za proizvajalca, ki je skupaj z vsemi svojimi povezanimi podjetji odgovoren za manj kot 1 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v prejšnjem koledarskem letu.

▼B

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

▼B

(a) „povprečne specifične emisije CO_2“ pomeni v zvezi s proizvajalcem povprečje specifičnih emisij CO_2 za vsa nova lahka gospodarska vozila tega proizvajalca;

(b) „certifikat o skladnosti“ pomeni certifikat iz člena 18 Direktive 2007/46/ES;

(c) „dodelano vozilo“ pomeni vozilo, za katero je podeljena homologacija po končanju postopka večstopenjske homologacije v skladu z Direktivo 2007/46/ES;

(d) „dokončano vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki ga ni treba dodelati, da bi izpolnjevalo ustrezne tehnične zahteve Direktive 2007/46/ES;

(e) „osnovno vozilo“ pomeni vsako vozilo, ki se uporablja na začetni stopnji večstopenjskega homologacijskega postopka;

(f) „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je homologacijskemu organu odgovorna za vse vidike postopka homologacije ES v skladu z Direktivo 2007/46/ES in za zagotovitev skladnosti proizvodnje;

(g) „masa“ pomeni maso vozila z nadgradnjo, pripravljenega za vožnjo, kakor je navedena v certifikatu o skladnosti in določena v oddelku 2.6 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

(h) „specifične emisije CO_2“ pomeni emisije iz lahkega gospodarskega vozila, merjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in opredeljene kot masa emisije CO_2 (skupna) v certifikatu o skladnosti dokončanega ali dodelanega vozila;

(i) „cilj specifičnih emisij“ pomeni glede na proizvajalca povprečje okvirnih specifičnih emisij CO_2, dovoljenih v skladu s Prilogo I za vsako novo lahko gospodarsko vozilo tega proizvajalca, ali, če je za proizvajalca odobreno odstopanje v skladu s členom 11, cilj specifičnih emisij, določen s tem odstopanjem.

(j) „odtis“ pomeni povprečen kolotek vozila, pomnožen z medosno razdaljo, kakor je navedeno v certifikatu o skladnosti in opredeljeno v oddelkih 2.1 in 2.3 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

(k) „koristni tovor“ pomeni razliko med tehnično dovoljeno najvišjo maso obremenjenega vozila v skladu s Prilogo II k Direktivi 2007/46/ES in maso vozila.

2. Za namene te uredbe „skupina povezanih proizvajalcev“ pomeni proizvajalca in njegova povezana podjetja. „Povezani proizvajalci“ v zvezi s proizvajalci pomeni:

(a) podjetja, v katerih ima proizvajalec neposredno ali posredno:

(i) pooblastilo za uveljavljanje več kakor polovice glasovalnih pravic, ali

▼B

(ii) pooblastilo za imenovanje več kakor polovice članov nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, ali

(iii) pravico vodenja poslovanja podjetja;

(b) podjetja, ki imajo nad proizvajalcem neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštete v točki (a);

(c) podjetja, v katerih ima podjetje iz točke (b) neposredno ali posredno pravice ali pooblastila, naštete v točki (a);

(d) podjetja, v katerih ima proizvajalec, skupaj z enim ali več podjetji iz točk (a), (b) ali (c), ali v katerih imajo dve ali več navedenih podjetij skupne pravice ali pooblastila, naštete v točki (a);

(e) podjetja, v katerih imajo pravice ali pooblastila iz točke (a) proizvajalci skupaj ali eno ali več njihovih povezanih podjetij iz točk (a) do (d) ter ena ali več tretjih oseb.

Člen 4

Cilji specifičnih emisij

Vsak proizvajalec lahkih gospodarskih vozil za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2014, in vsako naslednje koledarsko leto zagotovi, da njegove povprečne specifične emisije CO_2 ne presežejo cilja specifičnih emisij, ki je zanj določen v skladu s Prilogo I, ali, kadar se proizvajalcu odobri odstopanje na podlagi člena 11, v skladu z navedenim odstopanjem.

Kadar specifične emisije dodelanega vozila niso na voljo, proizvajalec osnovnega vozila za določitev povprečnih specifičnih emisij CO_2 uporabi specifične emisije osnovnega vozila.

Pri določanju povprečnih specifičnih emisij CO_2 vsakega proizvajalca se upoštevajo naslednji odstotki vsakega proizvajalca novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v referenčnem letu:

— 70 % v letu 2014,

— 75 % v letu 2015,

— 80 % v letu 2016,

— 100 % od leta 2017 dalje.

Člen 5

Olajšave

Pri izračunu povprečnih specifičnih emisij CO_2 se vsako novo lahko gospodarsko vozilo s specifičnimi emisijami CO_2 manj kot 50 g CO_2/km šteje za:

— 3,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2014,

— 3,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2015,

▼B

— 2,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2016,

— 1,5 lahkega gospodarskega vozila v letu 2017,

— 1 lahko gospodarsko vozilo v letu 2018.

Med trajanjem sheme olajšav najvišje število novih lahkih gospodarskih vozil s specifičnimi emisijami CO_2 manj kot 50 g CO_2/km, ki jih je treba upoštevati pri uporabi določenih množiteljev iz prvega odstavka, ne sme presegati 25 000 lahkih gospodarskih vozil na proizvajalca.

Člen 6

Cilji specifičnih emisij za lahka gospodarska vozila na alternativna goriva

Da se ugotovi, ali proizvajalec upošteva cilje specifičnih emisij iz člena 4, se specifične emisije CO_2 do 31. decembra 2015 zmanjšajo za 5 % pri vsakem lahkem gospodarskem vozilu, načrtovanem za pogon na mešanico s 85 % bioetanola (E85), ki je v skladu z ustrezno zakonodajo Unije ali evropskimi tehničnimi standardi, ob priznavanju boljše tehnologije in zmožnosti zmanjšanja emisij pogona na biogorivo. To zmanjšanje velja samo v primeru, če bodo tovrstna alternativna goriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila za biogoriva, opredeljena v zadevni zakonodaji Unije, na voljo na vsaj 30 % bencinskih črpalk v državi članici, kjer je lahko gospodarsko vozilo registrirano.

Člen 7

Združevanje

1. Proizvajalci novih lahkih gospodarskih vozil razen proizvajalcev, ki se jim odobri odstopanje v skladu s členom 11, se lahko združujejo za namene doseganja svojih obveznosti iz člena 4.

2. Sporazum o združitvi se lahko nanaša na eno ali več koledarskih let, vendar je lahko vsak sporazum veljaven za skupno največ pet koledarskih let in mora biti sklenjen najpozneje do vključno 31. decembra v prvem koledarskem letu, za katero se emisije združujejo. Proizvajalci, ki se združijo, Komisiji predložijo naslednje informacije:

(a) proizvajalce, ki so v združenju;

(b) proizvajalca, ki je bil imenovan za vodjo združenja, ki bo kontaktna točka združenja in odgovoren za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži proizvajalcem iz združenja v skladu s členom 9;

(c) dokaze, da bo vodja združenja sposoben izpolnjevati obveznosti iz točke (b).

3. Če predlagani vodja združenja ne izpolni zahteve za plačilo premije za presežne emisije, ki se lahko naloži združenju proizvajalcev v skladu s členom 9, Komisija o tem obvesti proizvajalce.

▼B

4. Proizvajalci, ki so v združenju, Komisijo skupno obveščajo o kakršnih koli spremembah vodje ali njegovega finančnega statusa, če to vpliva na njegovo sposobnost izpolnjevanja zahtev za plačilo premije za presežne emisije, naložene združenju v skladu s členom 9, ter o kakršnih koli spremembah v združenju ali razpustitvi združenja.

5. Proizvajalci se lahko združujejo, če so njihovi sporazumi v skladu s členoma 101 in 102 PDEU ter če pod komercialno utemeljenimi pogoji omogočajo odprto, pregledno in nediskriminacijsko sodelovanje vsakemu proizvajalcu, ki zaprosi za članstvo v združenju. Brez poseganja v splošno veljavnost pravil Unije o konkurenci za takšna združenja vsi člani združenja zlasti zagotovijo, da v okviru sporazuma o združitvi ne souporabljajo podatkov in si ne izmenjujejo informacij, razen naslednjih:

(a) povprečnih specifičnih emisij CO_2;

(b) cilja specifičnih emisij;

(c) skupnega števila registriranih vozil.

6. Odstavek 5 se ne uporablja, če so vsi proizvajalci, ki so vključeni v združenje, del iste skupine povezanih proizvajalcev.

7. Proizvajalci združenja, za katero se predložijo podatki Komisiji, se zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 4 obravnavajo kot en proizvajalec, razen če se predloži obvestilo v skladu z odstavkom 3. Informacije o spremljanju in poročanju za posamezne proizvajalce ter za vsa združenja se bodo evidentirale in posredovale ter bodo na voljo v centralnem registru iz člena 8(4).

Člen 8

Spremljanje in posredovanje podatkov o povprečnih emisijah

1. Vsaka država članica za koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2012, in vsako naslednje koledarsko leto evidentira podatke za vsako novo lahko gospodarsko vozilo, registrirano na njenem ozemlju v skladu z delom A Priloge II. Ta informacija je na voljo proizvajalcem in njihovim imenovanim uvoznikom ali zastopnikom v vsaki državi članici. Države članice si kar najbolj prizadevajo zagotoviti pregledno delovanje poročevalnih organov.

2. Vsaka država članica do 28. februarja vsakega leta, prvič leta 2013, določi in Komisiji predloži informacije, naštete v delu B Priloge II, glede na predhodno koledarsko leto. Podatki se predložijo v obliki, določeni v delu C Priloge II.

3. Država članica na zahtevo Komisije predloži tudi popoln sklop podatkov, zbranih v skladu z odstavkom 1.

4. Komisija hrani podatke, ki jih predložijo države članice v skladu s tem členom, v javno dostopnem centralnem registru. Komisija do 30. junija 2013 in vsako naslednje leto za vsakega proizvajalca začasno izračuna:

▼B

(a) njegove povprečne specifične emisije CO_2 v predhodnem koledarskem letu;

(b) cilj specifičnih emisij v predhodnem koledarskem letu;

(c) razliko med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO_2 v predhodnem koledarskem letu in njegovim ciljem specifičnih emisij za zadevno leto.

Komisija obvesti vsakega proizvajalca o začasnih izračunih, ki veljajo zanj. Obvestilo za vsako državo članico vključuje podatke o številu novih registriranih lahkih gospodarskih vozilih in njihovih specifičnih emisijah CO_2.

5. Proizvajalci lahko v treh mesecih po prejemu obvestila o začasnem izračunu iz odstavka 4 Komisijo obvestijo o kakršnih koli napakah v podatkih in navedejo državo članico, pri kateri naj bi se te napake pojavile.

6. Komisija prouči vsa obvestila proizvajalcev in do 31. oktobra potrdi ali spremeni začasne izračune iz odstavka 4.

7. Če se Komisiji na podlagi izračunov iz odstavka 5 glede na koledarski leti 2012 in 2013 zdi, da je proizvajalec s svojimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO_2 presegel svoj cilj specifičnih emisij, ga o tem obvesti.

8. Pristojni organ za zbiranje in posredovanje podatkov o spremljanju v skladu s to uredbo je v vsaki državi članici organ, imenovan v skladu s členom 8(7) Uredbe (ES) št. 443/2009.

9. Komisija sprejme podrobna pravila za spremljanje in posredovanje podatkov iz tega člena in za uporabo Priloge II. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Da bi upoštevala izkušnje, pridobljene pri izvajanju te uredbe, lahko Komisija z delegiranimi akti spremeni Prilogo II v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17.

10. Poleg tega države članice v skladu s tem členom zberejo in sporočijo podatke o registraciji vozil kategorij M_2 in N_2, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozil, katerih homologacija se podaljša v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007.

Člen 9

Premija za presežne emisije

1. Komisija za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2014 in za vsako koledarsko leto potem proizvajalcu, ali kadar je to primerno, vodji združenja naloži plačilo premije za presežne emisije, če bodo povprečne specifične emisije CO_2 proizvajalca presegle cilj specifičnih emisij, ki bo veljal zanj.

▼B

2. Premija za presežne emisije iz odstavka 1 se izračunava z uporabo naslednje formule:

(a) od leta 2014 do leta 2018:

(i) za presežne emisije, večje od 3 g CO_2/km:

((presežne emisije – 3 g CO_2/km) × 95 EUR + 45 EUR) × število novih lahkih gospodarskih vozil;

(ii) za presežne emisije, večje od 2 g CO_2/km, vendar ne večje od 3 g CO_2/km:

((presežne emisije – 2 g CO_2/km) × 25 EUR + 20 EUR) × število novih lahkih gospodarskih vozil;

(iii) za presežne emisije, večje od 1 g CO_2/km, vendar ne večje od 2 g CO_2/km:

((presežne emisije – 1 g CO_2/km) × 15 EUR + 5 EUR) × število novih lahkih gospodarskih vozil;

(iv) za presežne emisije, ki niso večje od 1 g CO_2/km:

(presežne emisije × 5 EUR) × število novih lahkih gospodarskih vozil;

(b) od leta 2019:

(presežne emisije × 95 EUR) × število novih lahkih gospodarskih vozil.

Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve:

— „presežne emisije“ pomenijo pozitivno število gramov na kilometer, s katerim so proizvajalčeve povprečne specifične emisije CO_2 – upoštevajoč zmanjšanje emisij CO_2 zaradi inovativnih tehnologij, odobrenih v skladu s členom 12 – presegle njegov cilj specifičnih emisij v koledarskem letu ali delu koledarskega leta, za katero velja obveznost iz člena 4, zaokroženo na najbližja tri decimalna mesta, in

— „število novih lahkih gospodarskih vozil“ pomeni število proizvajalčevih novih lahkih gospodarskih vozil, ki so bila registrirana v navedenem obdobju, v skladu z merili za postopno uvajanje iz člena 4.

3. Komisija sprejme podrobnejša pravila za zbiranje premij za presežne emisije iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

4. Zneski premije za presežne emisije se štejejo za prihodek v splošnem proračunu Evropske unije.

Člen 10

Objava učinkovitosti proizvajalcev

1. Komisija do 31. oktobra 2013 in 31. oktobra vsako naslednje leto objavi seznam, v katerem so za vsakega proizvajalca navedeni:

▼B

(a) njegov cilj specifičnih emisij za predhodno koledarsko leto;

(b) njegove povprečne specifične emisije CO_2 v predhodnem koledarskem letu;

(c) razlika med proizvajalčevimi povprečnimi specifičnimi emisijami CO_2 v predhodnem koledarskem letu in njegovim ciljem specifičnih emisij v zadevnem letu;

(d) povprečne specifične emisije CO_2 za vsa nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji v predhodnem koledarskem letu;

(e) povprečna masa za vsa nova lahka gospodarska vozila, registrirana v Uniji v predhodnem koledarskem letu.

2. Na seznamu, objavljenem v skladu z odstavkom 1, se od 31. oktobra 2015 navede tudi, ali je proizvajalec izpolnil zahteve člena 4 za predhodno koledarsko leto.

Člen 11

Odstopanje za nekatere proizvajalce

1. Za odstopanje od cilja specifičnih emisij, izračunanih v skladu s Prilogo I, lahko zaprosi proizvajalec, ki izdela manj kot 22 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v vsakem koledarskem letu, in ki:

(a) ni del skupine povezanih proizvajalcev, ali

(b) je del skupine povezanih proizvajalcev, ki je v celoti odgovorna za manj kot 22 000 novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih v Uniji v vsakem koledarskem letu, ali

(c) je del skupine povezanih proizvajalcev, vendar vodi lastne proizvodne obrate in oblikovalni center.

2. Odstopanje, za katero se zaprosi na podlagi odstavka 1, se lahko odobri za največ pet koledarskih let. Prošnja se vloži pri Komisiji in vključuje:

(a) ime proizvajalca in kontaktne osebe, ki ga zastopa;

(b) dokazilo o upravičenosti proizvajalca do odstopanja v skladu z odstavkom 1;

(c) podrobne podatke o lahkih gospodarskih vozilih, ki jih proizvajalec proizvaja, vključno z maso in specifičnimi emisijami CO_2 teh lahkih gospodarskih vozil, ter

(d) cilj specifičnih emisij, skladen s proizvajalčevo možnostjo za zmanjševanje emisij, vključno z gospodarskimi in tehnološkimi možnostmi za zmanjševanje njegovih specifičnih emisij CO_2 ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega lahkega gospodarskega vozila.

3. Če Komisija meni, da je proizvajalec upravičen do odstopanja, za katero se zaprosi na podlagi odstavka 1, in če meni, da je cilj specifičnih emisij, ki ga predlaga proizvajalec, skladen z njegovo možnostjo za zmanjšanje emisij, vključno z gospodarskimi in tehnološkimi možnostmi

▼B

za zmanjšanje specifičnih emisij CO_2, mu ob upoštevanju lastnosti trga za tip proizvedenega lahkega gospodarskega vozila odobri odstopanje. ►M2 ——————— ◄

4. Proizvajalec, za katerega velja odstopanje na podlagi tega člena, Komisijo takoj obvesti o kakršni koli spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na njegovo upravičenost do odstopanja.

5. Če Komisija na podlagi obvestila iz odstavka 4 ali iz drugega razloga meni, da proizvajalec ni več upravičen do odstopanja, ga razveljavi z začetkom veljavnosti 1. januarja naslednjega koledarskega leta in o tem obvesti proizvajalca.

6. Če proizvajalec ne doseže cilja specifičnih emisij, mu Komisija naloži plačilo premije za presežne emisije, kakor je določeno v členu 9.

7. Komisija sprejme pravila za dopolnitev odstavkov od 1 do 6 tega člena, med drugim o obrazložitvi meril za upravičenost do odstopanja, o vsebini prošenj ter vsebini in načinu ocenjevanja programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO_2 z delegiranimi akti v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17.

8. Prošnje za odstopanje, ki vključujejo podporno dokumentacijo, obvestila iz odstavka 4, razveljavitve iz odstavka 5 in katero koli premijo za presežne emisije iz odstavka 6, ter akti, sprejeti na podlagi odstavka 7, se dajo na razpolago javnosti v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ([1]).

Člen 12

Ekološke inovacije

▼M2

1. Na prošnjo dobavitelja ali proizvajalca se upoštevajo prihranki CO_2, doseženi z uporabo inovativnih tehnologij ali kombinacijo inovativnih tehnologij (inovativni tehnološki svežnji).

Skupni prispevek teh tehnologij k zmanjšanju cilja specifičnih emisij posameznega proizvajalca je lahko največ 7 g CO_2/km.

2. Komisija do 31. decembra 2012 z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe o postopku potrjevanja inovativnih tehnologij ali svežnjev inovativnih tehnologij iz odstavka 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe. Navedene podrobne določbe so v skladu z določbami, vzpostavljenimi na podlagi člena 12(2) Uredbe (ES) št. 443/2009, in temeljijo na naslednjih merilih za inovativne tehnologije:

([1]) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

▼B

(a) dobavitelj ali proizvajalec mora doseči prihranke CO_2, dosežene z uporabo inovativnih tehnologij;

(b) inovativne tehnologije morajo preverjeno prispevati k zmanjšanju CO_2;

(c) inovativne tehnologije ne smejo biti zajete v standardnih preskusnih ciklih za merjenje CO_2, ali obveznih določbah, ki izhajajo iz dodatnih dopolnilnih ukrepov v zvezi z zmanjšanjem za 10 g CO_2/km iz člena 1 Uredbe (ES) št. 443/2009, ali biti obvezne po drugih določbah zakonodaje Unije.

3. Dobavitelj ali proizvajalec, ki vloži prošnjo, da bi bil njegov ukrep potrjen kot inovativna tehnologija, Komisiji predloži poročilo, vključno s poročilom o preverjanju, ki ga pripravi neodvisni in priglašeni organ. V primeru medsebojnega vplivanja med tem ukrepom in drugo že potrjeno inovativno tehnologijo se v poročilu to medsebojno vplivanje navede, v poročilu o preverjanju pa se oceni, koliko se zaradi takšnega medsebojnega vplivanja spremeni zmanjšanje emisij, doseženo s posameznim ukrepom.

4. Komisija doseženo zmanjšanje potrdi na podlagi meril iz odstavka 2.

Člen 13

Pregled in poročanje

▼M2

1. Komisija do 31. decembra 2015 pregleda cilje specifičnih emisij in načine iz te uredbe ter druge vidike te uredbe, da se določijo cilji emisij CO_2 za nova lahka gospodarska vozila za obdobje po letu 2020. V tej zvezi je ocena potrebne stopnje zmanjšanja v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije in vplivi na razvoj stroškovno učinkovite tehnologije za zmanjšanje emisij CO_2 za lahka gospodarska vozila. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o rezultatih tega pregleda. V tem poročilu so tudi morebitni ustrezni predlogi za spremembe te uredbe, vključno z morebitnim realnim in uresničljivim ciljem, ki temeljijo na celoviti oceni učinka, v kateri bo upoštevana nadaljnja konkurenčnost industrije lahkih gospodarskih vozil in od nje odvisnih industrijskih vej. Komisija pri pripravi takšnih predlogov zagotovi, da so čim bolj nevtralni z vidika konkurence ter socialno pravični in trajnostni.

▼B

2. Za uresničitev dolgoročnega cilja od leta 2020 Komisija po potrebi do leta 2014 poda predlog Evropskemu parlamentu in Svetu za vključitev vozil kategorij N_2 in M_2, kakor so opredeljena v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, z referenčno maso, ki ne presega 2 610 kg, in vozil, katerih homologacija se podaljša v skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 715/2007, v to uredbo.

▼B

3. Komisija po oceni učinka do leta 2014 objavi poročilo o razpoložljivosti podatkov o odtisih in koristnem tovoru ter njihovi uporabi kot kazalnikih uporabnosti za določitev ciljev specifičnih emisij ter Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži predlog za spremembo Priloge I v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

4. Komisija do 31. decembra 2011 vzpostavi postopek za pridobitev reprezentativnih vrednosti emisij CO_2, učinkovitosti porabe goriva in mase dodelanih vozil ter hkrati zagotovi, da ima proizvajalec osnovnega vozila pravočasen dostop do mase in specifičnih emisij CO_2 dodelanega vozila.

5. Komisija do 31. oktobra 2016 in nato vsaka tri leta z delegiranimi akti v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17 spremeni Prilogo I za prilagoditev števila M_0, opredeljenega v navedeni prilogi, povprečni masi novih lahkih gospodarskih vozil iz preteklih treh koledarskih let.

Te prilagoditve prvič začnejo veljati 1. januarja 2018 in nato vsaka naslednja tri leta.

6. Komisija vključi lahka gospodarska vozila v pregled postopkov za merjenje emisij CO_2 v skladu s členom 13(3) Uredbe (ES) št. 443/2009.

▼M2

_____

▼B

Komisija poleg tega vključi lahka gospodarska vozila v pregled Direktive 2007/46/ES v skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 443/2009.

▼M2

Komisija z izvedbenimi akti določi korelacijske parametre, ki so potrebni za prilagoditev na morebitne spremembe regulativnega preskusnega postopka za merjenje specifičnih emisij CO_2 iz Uredbe (ES) št. 715/2007 in Uredbe Komisije (ES) št. 692/2008 ([1]). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 15 in ob upoštevanju pogojev iz členov 16 in 17 za sprejetje delegiranih aktov, s katerimi se prilagodijo formule iz Priloge I, pri čemer uporablja metodologijo, sprejeto v skladu s prvim pododstavkom, hkrati pa zagotovi, da so v starih in novih preskusnih postopkih določene primerljivo stroge zahteve glede zmanjšanja za proizvajalce in vozila z različno uporabnostjo.

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julija 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 199, 28.7.2008. str. 1).

▼B

Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola ([1]). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼M2

2a. Kadar odbor iz odstavka 1 ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

▼B

Člen 15

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(7), člena 13(5) in četrtega pododstavka člena 13(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 3. junija 2011 Komisija pripravi poročilo o pooblastilu najpozneje 6 mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet pooblastilo prekliče v skladu s členom 16.

2. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v členih 16 in 17.

Člen 16

Preklic pooblastila

1. Pooblastilo iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(7), člena 13(5) in iz četrtega pododstavka člena 13(6) lahko kadarkoli prekliče Evropski parlament ali Svet.

2. Institucija, ki je začela notranji postopek o morebitnem preklicu pooblastila, si prizadeva o tem obvestiti drugo institucijo in Komisijo v razumnem času pred sprejetjem končne odločitve ter pri tem navede pooblastila, ki bi se lahko preklicala, in možne razloge za preklic.

([1]) UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

▼B

3. Z odločitvijo o preklicu pooblastil prenehajo veljati pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati nemudoma ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov. Odločitev se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 17

Nasprotovanje delegiranim aktom

1. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila.

Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za dva meseca.

2. Če do izteka roka iz odstavka 1 niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu, se akt objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati na dan, ki je v njem določen.

Delegirani akt se lahko objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati pred iztekom navedenega roka, če sta Evropski parlament in Svet obvestila Komisijo o nameri, da delegiranemu aktu ne nameravata nasprotovati.

3. Če Evropski parlament ali Svet nasprotuje delegiranemu aktu v roku iz odstavka 1, akt ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje, navede razloge za nasprotovanje delegiranemu aktu.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

CILJI SPECIFIČNIH EMISIJ CO_2

1. Za vsako novo lahko gospodarsko vozilo se okvirna količina specifičnih emisij CO_2, merjena v gramih na kilometer, določi po naslednjih formulah:

(a) od leta 2014 do leta 2017:

okvirne specifične emisije $CO_2 = 175 + a \times (M - M_0)$,

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M_0 = 1 706,0

a = 0,093.

(b) ►**M4** od leta 2018:

Specifične emisije $CO_2 = 175 + a \times (M - M_0)$

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M_0 = 1 766,4

a = 0,093. ◄

▼**M2**

(c) od leta 2020:

okvirne specifične emisije $CO_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$

pri čemer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M_0 = vrednost, sprejeta v skladu s členom 13(5)

a = 0,096

▼B

2. Cilj specifičnih emisij se za proizvajalca v koledarskem letu izračuna kot povprečje okvirnih specifičnih emisij CO_2 iz vsakega novega lahkega gospodarskega vozila, registriranega v zadevnem koledarskem letu, ki ga je proizvajalec proizvedel.

▼B

PRILOGA II

SPREMLJANJE IN POSREDOVANJE PODATKOV O EMISIJAH

A. Zbiranje podatkov o lahkih gospodarskih vozilih in določanje informacij o spremljanju emisij CO_2

▼M3

1. Podrobni podatki

1.1 Dokončana vozila, registrirana kot N_1

V primeru dokončanih ES-homologiranih vozil, ki so registrirana kot N_1, države članice za vsako koledarsko leto evidentirajo naslednje podrobne podatke za vsako novo lahko gospodarsko vozilo, ko je prvič registrirano na njihovem ozemlju:

(a) proizvajalca;

(b) homologacijsko številko in njeno razširitev;

(c) tip, varianto in različico;

(d) znamko;

(e) kategorijo homologiranega vozila;

(f) kategorijo registriranega vozila;

(g) specifične emisije CO_2;

(h) maso v neobremenjenem stanju;

(i) največjo tehnično dovoljeno maso,

(j) odtis: medosno razdaljo, kolotek krmiljene osi in kolotek druge osi;

(k) vrsto goriva in način izgorevanja;

(l) delovno prostornino motorja;

(m) porabo električne energije;

(n) oznako za inovativno tehnologijo ali skupino inovativnih tehnologij in zmanjšanje emisij CO_2 zaradi navedene inovativne tehnologije;

(o) identifikacijsko številko vozila.

Uporabi se oblika, določena v oddelku 2 dela C.

1.2 Vozila, odobrena z večstopenjskim postopkom in registrirana kot vozila N_1

V primeru večstopenjskih vozil, registriranih kot vozila N_1, države članice za vsako koledarsko leto evidentirajo naslednje podrobne podatke v zvezi z:

(a) osnovnim (nedokončanim) vozilom: podatke iz točk (a), (b), (c), (d), (e), (g), (h), (i), (n) in (o) točke 1.1 ali, namesto podatkov iz točk (h) in (i), privzeto dodano maso kot del podatkov o homologaciji iz točke 2.17.2 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES;

▼M3

(b) osnovnim (dokončanim) vozilom: podatke iz točk (a), (b), (c), (d), (e), (g), (h), (i), (n) in (o) točke 1.1;

(c) dodelanim vozilom: podatke iz točk (a), (f), (g), (h), (j), (k), (l), (m) in (o) točke 1.1.

Kadar podatkov iz točk (a) in (b) te točke za osnovno vozilo ni mogoče predložiti, država članica namesto tega predloži podatke v zvezi z dodelanim vozilom.

Za dodelana vozila N_1 se uporabi oblika, določena v oddelku 2 dela C.

Identifikacijska številka vozila iz točke (o) točke 1.1 se ne objavi.

▼B

2. ►M1 Podrobnosti iz točke 1 izhajajo iz certifikata o skladnosti ali so skladne s certifikatom o skladnosti, ki ga izda proizvajalec zadevnega lahkega gospodarskega vozila. Kadar se certifikat o skladnosti ne uporablja, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne točnosti postopka spremljanja. ◄ Če sta v certifikatu o skladnosti navedeni najmanjša in največja masa lahkega gospodarskega vozila, države članice za namene te uredbe uporabijo le podatek o največji masi. Pri vozilih z dvogorivnim motorjem (bencin/plin), katerih certifikati o skladnosti kažejo specifične emisije CO_2 za obe vrsti goriva, države članice uporabijo le vrednost, merjeno za plin.

▼M3

3. Države članice za vsako koledarsko leto določijo:

(a) vire, ki se uporabljajo za zbiranje podrobnih podatkov iz točke 1;

(b) skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, ki so predmet ES-homologacije;

(c) skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, ki so predmet postopka večstopenjske homologacije, če je na voljo;

(d) skupno število novih registracij novih posamično odobrenih lahkih gospodarskih vozil;

(e) skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, odobrenih na nacionalni ravni v majhnih serijah.

B. Metodologija za določanje podatkov o spremljanju emisij CO_2 za nova lahka gospodarska vozila

Podatki o spremljanju, ki jih morajo države članice določiti v skladu s točkama 1 in 3 dela A te priloge, se določijo v skladu z metodologijo iz tega dela.

1. Število registriranih novih lahkih gospodarskih vozil

Države članice določijo število novih lahkih gospodarskih vozil, registriranih na njihovem ozemlju v zadevnem letu spremljanja, ki se razdeli na vozila, ki so predmet ES-homologacije, vozila, ki se posamično odobrijo, in vozila, ki se odobrijo na nacionalni ravni v majhnih serijah, ter, če je na voljo, število večstopenjskih vozil.

▼M1

_____

▼M3

_____

▼M1

_____

▼B

7. Dodelana vozila

Pri vozilih, ki se izdelujejo v več fazah, se specifične emisije dodelanega vozila dodelijo proizvajalcu osnovnega vozila.

Da bi zagotovili reprezentativnost vrednosti emisij CO_2, učinkovitosti porabe goriv in mase dodelanih vozil ne da bi s tem obremenili proizvajalca osnovnega vozila, Komisija predlaga poseben postopek spremljanja in najpozneje do 31. decembra 2011 ustrezno spremeni pristojno zakonodajo o homologaciji.

Pri opredelitvi takega postopka Komisija po potrebi določi, kako je treba spremljati maso in vrednost CO_2, to pa stori bodisi na podlagi tabele vrednosti CO_2, ki ustrezajo različnim končnim inercijsko-masnim razredom, bodisi na podlagi ene same vrednosti CO_2, izpeljane iz nedodelanega vozila, ter privzete dodane mase N_1 razreda. V slednjem primeru se ta masa uporabi tudi za del C te priloge.

Komisija prodajalcu osnovnega vozila zagotovi tudi pravočasen dostop do mase in specifičnih emisij CO_2 dodelanega vozila.

▼M3

Ne glede na to, da se za del C te priloge uporabi privzeta dodana masa, se v primerih, ko navedene vrednosti mase ni mogoče določiti, za začasni izračun cilja specifičnih emisij iz člena 8(4) lahko uporabi masa dodelanega vozila v neobremenjenem stanju.

Če je osnovno vozilo dokončano vozilo, se za izračun cilja specifičnih emisij uporabi masa navedenega vozila v neobremenjenem stanju. Kadar pa navedene vrednosti mase ni mogoče določiti, se za začasni izračun cilja specifičnih emisij lahko uporabi masa dodelanega vozila v neobremenjenem stanju.

C. Oblike za prenos podatkov

Države članice vsako leto sporočijo podatke iz točk 1 in 3 dela A v naslednji obliki:

Oddelek 1 – zbirni podatki o spremljanju

Država članica ([1])	
Leto	

▼M3

Vir podatkov	
Skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, ki so predmet ES-homologacije	
Skupno število novih registracij posamično odobrenih novih lahkih gospodarskih vozil	
Skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, odobrenih na nacionalni ravni v majhnih serijah	
Skupno število novih registracij novih lahkih gospodarskih vozil, ki so predmet postopka večstopenjske homologacije (če je na voljo)	

([1]) Oznake ISO 3166 alpha-2, z izjemo Grčije in Združenega kraljestva, za katera se uporabljata oznaki „EL“ oziroma „UK“.

Oddelek 2 – Podrobni podatki o spremljanju – vnos za posamezno vozilo

Sklicevanje na oddelek 1.1 dela A	Podrobni podatki o registriranem vozilu ([1])
(a)	Ime proizvajalca – standardno poimenovanje v EU ([2])
	Ime proizvajalca – izjava proizvajalca originalne opreme DOKONČANO VOZILO/OSNOVNO VOZILO ([3])
	Ime proizvajalca – izjava proizvajalca originalne opreme DODELANO VOZILO ([3])
	Ime proizvajalca v registru države članice ([2])
(b)	Homologacijska številka in njena razširitev
(c)	Tip
	Varianta
	Različica
(d)	Znamka
(e)	Kategorija homologiranega vozila
(f)	Kategorija registriranega vozila
(g)	Specifične emisije CO_2
(h)	Masa v neobremenjenem stanju OSNOVNO VOZILO
	Masa v neobremenjenem stanju DODELANO VOZILO/DOKONČANO VOZILO
(i) ([4])	Največja tehnično dovoljena masa
(j)	Medosna razdalja
	Širina krmiljene osi (os 1)
	Širina druge osi (os 2)

▼M3

Sklicevanje na oddelek 1.1 dela A	Podrobni podatki o registriranem vozilu ([1])
(k)	Vrsta goriva
	Način izgorevanja
(l)	Delovna prostornina motorja (v cm^3)
(m)	Poraba električne energije (v Wh/km)
(n)	Oznaka za inovativno tehnologijo ali skupino inovativnih tehnologij
	Zmanjšanje emisij z uporabo inovativnih tehnologij
(o)	Identifikacijska številka vozila
Točka 2.17.2 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES ([5])	Privzeta dodana masa (če je to ustrezno v primeru večstopenjskih vozil).

Opombe:

([1]) Kadar v primeru večstopenjskih vozil podatkov za osnovno vozilo ni mogoče predložiti, država članica predloži vsaj podatke, določene v tej obliki, za dodelana vozila. Kadar ni mogoče zagotoviti identifikacijske številke vozila, je treba zagotoviti vse podrobne podatke za dokončano vozilo, dodelano vozilo ter osnovno vozilo v skladu s točkami (a), (b) in (c) točke 1.2 dela A te priloge.

([2]) V primeru odobritev na nacionalni ravni v majhnih serijah (NSS) ali posamičnih odobritev (IVA) se ime proizvajalca navede v stolpcu „Ime proizvajalca v registru države članice“, v stolpcu „Ime proizvajalca – standardno poimenovanje v EU“ pa se navede naslednje: „AA-NSS“ ali „AA-IVA“.

([3]) V primeru večstopenjskih vozil se navede proizvajalec osnovnega (nedokončanega/dokončanega) vozila. Če ime proizvajalca osnovnega vozila ni na voljo, se navede samo proizvajalec dodelanega vozila.

([4]) V primeru večstopenjskih vozil se navede največja tehnično dovoljena masa osnovnega vozila.

([5]) V primeru večstopenjskih vozil se masa v neobremenjenem stanju in največja tehnično dovoljena masa osnovnega vozila lahko nadomestita s privzeto dodano maso iz podatkov o homologaciji v skladu s točko 2.17.2 Priloge I k Direktivi 2007/46/ES.